

คาถาอายุยืน

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพระท่านเข้าไปจุดธูปในรัฐกะเหรี่ยง โดยได้ไปปักกลดอยู่ที่ชายป่าไม่ไกลจากหมู่บ้านเล็กๆแห่งหนึ่ง
รุ่งเช้าได้มีอุบาสิกคนหนึ่งจากหมู่บ้านนั้นได้นำอาหารมาใส่บาตรตอนที่พระท่านออกบิณฑบาตร พระภิกษุรูปนั้นได้พักอยู่ที่นั่น 2-3 วัน

วันที่ท่านจะเดินทางต่อ หลังจากได้รับอาหารบิณฑบาตรจากโยมอุบาสิกคนเดิมอีกครั้งหนึ่ง ท่านจึงได้กล่าวปฏิสนธการพูดคุยกับอุบาสิกนั้น ได้ถามถึงว่า
สุขภาพดีหรือ อายุเท่าไรแล้ว และทำมาหากินอะไรเป็นต้น

อุบาสิกนั้นก็ตอบว่า " อยู่สบายดีเจ้าคะ ที่หมู่บ้านนี้อยู่กันอย่างสงบตามประสาบ้านนอก ช่วยเหลือเจือจางกันตามฐานะส่วนอายุนั้นดิฉัน ไม่ได้นับมานานแล้วคะ
ไม่ทราบเดี๋ยวนี้เท่าไรแล้ว อย่างสามี่ดิฉันเขาอายุได้ร้อยปีเศษ ตอนนี่เขาเสียชีวิตไปแล้วเจ้าคะ.."

คำพูดของอุบาสิกซึ่งดูแล้วอายุประมาณสัก 40-50 ปี เท่านั้นกลับบอกว่าอายุเท่าไรจำไม่ได้ ทำให้พระสนใจจึงถามว่า "เอ คุณโยมมีของดีอะไรหรือจึงมีอายุยืน
มีเจ้าคะ ดิฉันอยากจะได้เรียนถวายเพื่อท่านจะได้นำไป บอกคนอื่นๆ เป็นธรรมทานต่อไปหากมีศรัทธานำไปปฏิบัติก็อาจจะได้รับผลอย่างที่ดีฉันได้รับอยู่ก็ได้"
จากนั้นอุบาสิกก็เล่าเรื่องเป็นลำดับว่า เมื่อดิฉันเป็นสาวในวันที่แต่งงานได้มีมนต์พระมาในงานพิธี พระองค์นั้นเป็นประธานสงฆ์
ชาวบ้านเลื่อมใสศรัทธาต่างก็พากันว่าท่านเป็นพระอรหันต์ ท่านได้เมตตาให้พระคาถาไว้สวดมนต์ภาวนา จึงเรียกพระคาถานี้ว่า พระคาถาพระอรหันต์
โดยให้สวดจำนวนจบเท่าอายุทุกวัน ดิฉันมีความเลื่อมใส ท่องบ่นมาทุกวันจนบัดนี้ เรียกว่ามีเวลาวางเมื่อไหร่ก็สวดอยู่เป็นประจำมิได้ขาด
อานิสงค์นี้แหละเจ้าคะที่ทำให้ดิฉันอายุยืน สุขภาพก็ดี แข็งแรง สามี่ดิฉันไม่ค่อยเชื่อ สวดบ้างไม่สวดบ้าง ตอนนี่เสียชีวิตไปนานแล้ว ตอนที่เสียชีวิตอายุได้ร้อยเศษ

"แล้วคุณโยมทำมาหากินอะไรเล่า" ส่วนการทำมาหากิน ดิฉันขายข้าวสาร แต่ก็น่าแปลกนะค่ะ ข้าวสารไม่เคยหมดทั้งที่ดิฉันไม่เคยซื้อเพิ่มเลย ใส่โอ่ง
พอดักขายมันจะเพิ่มขึ้นมาเท่าเดิมทุกครั้งไป ดิฉันก็อาศัยรายได้จากการขายข้าวสารนี้แหละเจ้าคะ พอให้มีกินบ้าง ใช้จ่าย ทำบุญบ้าง
นี่ก็เป็นอานิสงค์จากการที่ได้สวดมนต์ภาวนาคาถาพระอรหันต์นี้เป็นประจำ
จึงขอถวายพระคาถานี้แก่พระคุณเจ้าเพื่อที่จะนำไปบอกกล่าวแก่ผู้ที่สนใจมีศรัทธาในการจะสวดมนต์ภาวนาต่อไป

ซึ่งพระรัตนคุณรูปนั้นได้พระคาถานี้มาจากประเทศพม่าเมื่อคราวไปอยู่ที่นั่นระหว่าง พ.ศ.2503-2506เห็นว่าพระคาถานี้มีประวัติดีและตัวพระคาถาก็มีความหมายดี
รู้ค่าแปลแล้วสวดอยู่เสมอก็เป็นการเจริญกรรมฐานไปในตัวด้วย จึงได้นำมาเผยแพร่ ญาติโยมหลายท่านนำไปใช้ก็บอกได้ว่าผลดี

(ภาวนาสวดมนต์ประจำวัน จำนวนจบเท่าอายุ จะดีมาก)

คาถาอายุยืน

เขียนโดย admin fanzashop

วันอังคารที่ 17 กรกฎาคม 2012 เวลา 18:45 น. - แก้ไขล่าสุด วันพุธที่ 25 กรกฎาคม 2012 เวลา 22:20 น.

(จะทำให้ทำมาหากินคล่อง มีทรัพย์สินจากโรค มีอายุยืน ไม่แก่ง่าย มีสุขภาพแข็งแรง)

(วิริเยน ทุชณะมะเจติ)

(จะลวงทุกข์ได้เพราะความเพียร)

หากท่านมีศรัทธาก็จงท่องบ่นภาวนาเป็นประจำเถิดว่าคาถา มีดังนี้

พุทฺธัง สระระณัง คัจฉามิ นามะรูปํ อะนิจฺจํ ทุกขัง อนัตตํ

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง นามรูป กายใจไม่เที่ยงเป็นทุกข์ เป็นอนัตตา มิใช่ตัวตน

ธัมมํ สระระณัง คัจฉามิ นามะรูปํ อะนิจฺจํ ทุกขัง อนัตตํ

ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง นามรูปกายใจไม่เที่ยงเป็นทุกข์ เป็นอนัตตา มิใช่ตัวตน

สังฆํ สระระณัง คัจฉามิ นามะรูปํ อะนิจฺจํ ทุกขัง อนัตตํ

ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง นามรูปกายใจ ไม่เที่ยงเป็นทุกข์ เป็นอนัตตา มิใช่ตัวตน

คาถาอายุยืน

เขียนโดย admin fanzashop

วันอังคารที่ 17 กรกฎาคม 2012 เวลา 18:45 น. - แก้ไขล่าสุด วันพุธที่ 25 กรกฎาคม 2012 เวลา 22:20 น.

พุทธีง สะระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทเจ้าเป็นที่พึ่ง

อัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง

นามะรูปัง อะนิจจัง ทุกขัง อนัตตา

นามรูป กายใจ ไม่เที่ยงเป็นทุกข์ เป็นอนัตตา มีใจตัวตน

อนันตัง พะละวัง พุทธีง

พระพุทเจ้ามีพระกำลังหาที่สุดมิได้

อนันตัง โคจะรัง อัมมัง

คาถาอายุยืน

เขียนโดย admin fanzashop

วันอังคารที่ 17 กรกฎาคม 2012 เวลา 18:45 น. - แก้ไขล่าสุด วันพุธที่ 25 กรกฎาคม 2012 เวลา 22:20 น.

พระธรรมคำสอนเป็นอารมณ์หาที่สุดมิได้

อะนันทัง อริยัง สังขัง

พระสงฆ์สาวกมีจำนวนหาที่สุดมิได้

อะนันทัง โพธิมุตตะมัง

พระโพธิญาณอันสูงสุดก็หาที่สุดมิได้

ขอให้การบรรยายนี้จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้ารู้แจ้งเห็นธรรมอันเป็นที่สุดแห่งทุกข์ หรือเข้าถึงกระแสความเที่ยงแท้ต่อธรรมอันเป็นที่สุดแห่งทุกข์
ในชาติภพปัจจุบันนี้เทอญ